

ren så her love, at han genindfører anciennitetsprincippet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, for jeg tager ikke mit udgangspunkt i systemer og anciennitetsprincipper, som fru Lotte Bundsgaard gør. Jeg ønsker, at kommunerne skal have den frihed, at de kan tage individuelle hensyn.

Lotte Bundsgaard (S):

Altså når statsministeren siger, hvem det er, der skal tage individuelle hensyn, er det systemet. Det er systemet, der skal gå ind og vurdere det. Jeg synes, at det er mig som mor, der skal vurdere, om mine børn skal i daginstitution eller ej.

Jeg har et arbejde, så derfor bliver mine børn ikke sat bagest i køen, men min veninde, der er ledig, skal have den samme mulighed for at vurdere, om hendes børn skal i daginstitution eller ej. Jeg mener faktisk godt, at vi forældre kan vurdere det, men jeg ved også godt, at nogle børn af de svageste på arbejdsmarkedet – de, der ikke har et job, de, der har været ledige i lang tid – kan komme til at lide under det, for de har ikke den samme mulighed for at sende deres børn i daginstitution, som jeg har. Det synes jeg er et problem.

Statsministeren siger jo selv, at det problem ikke kommer til at opstå. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre endnu en gang: Hvis det problem opstår, at de arbejdsløse børn kommer bagest i køen, at det ikke er forældrene, men systemet, der bestemmer det, vil statsministeren så love her i Folketingssalen, at regeringen vil ændre på det?

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe som medspørger.

Jesper Langballe (DF):

Der er noget i fru Lotte Bundsgaards spørgsmåls indre logik, som har undret mig, og som jeg gerne vil høre statsministerens vurdering af.

Det er jo klart en ulykke at blive arbejdsløs, men man kan vel sige, at børnene af sådan nogle forældre, som går derhjemme, er privilegerede i forhold til andre børn, for de har deres forældre og behøver altså ikke at blive parkeret på en institution.

Det må vel være et privilegium, medmindre man tager som udgangspunkt, at ledighed er symptomatisk for en negativ social arv. Jeg har nemlig svært ved at læse spørgsmålet anderle-

des, end at det betyder en forstærket negativ social arv for børn af ledige. Det er da et synspunkt, som man kan undre sig lidt over at høre fra socialdemokratisk side, for det vil jo sige, at man siger, at de ledige er ledige, fordi de ikke gider bestille noget, og at det nok er en uvane, de har arvet fra deres forældre.

Kl. 14.10

Jeg vil gerne høre statsministerens vurdering af det. Er ledighed efter statsministerens mening en del af en negativ social arv?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, ikke nødvendigvis. Der kan selvfølgelig være situationer, hvor det er sådan, men jo ikke nødvendigvis. Alle kan komme i den ulykkelige situation at blive ledig, også dem, der ellers har en social stærk baggrund, og som i øvrigt kan være en meget stærk ramme om børnenes opvækst og opdragelse.

Derfor er det spørgsmål, som hr. Jesper Langballe stiller, relevant, for det er jo klart, at fru Lotte Bundsgaards spørgsmål er affødt af en eneste grundholdning, nemlig den, at det er ikke så godt for børnene at blive passet af deres egne forældre.

Der, hvor fru Lotte Bundsgaard kan have fat i noget, er, hvis børn, der vokser op i et meget socialt belastet miljø, ikke har muligheden for at kunne få støtte ved at blive passet i en institution. Og der er det, at jeg gentager, at det udtrykkeligt er sagt i den lovændring, der er vedtaget, at man ikke systematisk kan sætte børn af ledige bagest i køen.

Men jeg må altså sige, at vi har fundet det rimeligt at efterkomme kommunernes ønske om at kunne tage individuelle hensyn, fordi vi netop ikke tager udgangspunkt i systemet. Vi siger altid mennesket før systemet.

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg har fået bekræftet, at statsministeren siger, at det ikke skal være efter forældrenes ønske – altså os, der skriver vores børn op og får dem ind, alt efter hvornår de er blevet skrevet op – men efter systemets, kommunernes ønske.

Så vil jeg sige til hr. Jesper Langballe, at vi udmærket ved fra undersøgelser, at langtidsarbejdsløshed gør, at børnene får en negativ social arv.

Jeg synes, at det er forældrene, der skal vurdere, hvorvidt deres børn skal i daginstitution eller ej. Jeg mener faktisk, at vi forældre er de bedste til at vurdere det. Men når man ikke har